

det produktive arbejdsskabende Initiativ kommer«. — I nogle Slutningsbemærkninger vendte Taleren sig mod dem, der stadig angreb Regeringen ved at male alt med mørke Farver. »Vil vi redde Folkestyret, saa lad os begynde med ikke at gøre os selv ringere, end vi er, og til os selv regner jeg ogsaa vore politiske Modstandere.«

A. M. Hansen, som talte paa Det radikale Venstres Vegne, saa i den Udvikling, der var foregaaet i det sidste Tiaar, et tydeligt Vidnesbyrd om, at det Skridt, der blev taget i 1929, da Socialdemokratiet og Det radikale Venstre indledede en hidtil uprøvet Form for *Samarbejde* ved i Fællesskab at danne Regering, var det rigtige. Den aldeles overvejende Del af denne Periode havde været præget af en enestaaende haard Krise, men under alle Vanskeligheder havde Regeringssamarbejdet bevaret et fast og roligt Styre, der byggede paa et Folketingsflertal af de to Partier, som trods store og principielle Forskelle i Ideer og Maal havde vist Evne til den Samvirken, der var fornøden for at tilrettelægge en Lovgivning, som i nogen Grad kunde imødegaa de store Vanskeligheder, der udefra førtes ind over Danmark. Og selv om Taleren og hans Parti ikke delte de Synspunkter med Hensyn til den private Ejendomsret, som Hartvig Frisch havde gjort gældende, havde forskellig Mening om dette og andre principielle Spørgsmaal ikke hindret, at de to Partier i Forstaaelse havde kunnet løse de *økonomiske* Opgaver, som Tiden krævede løst. Det var uomstødelige Kendsgerninger, at Danmarks Eksport siden 1932 var steget fra 1 130 til ca. 1 600 Mill. Kr., at Udførselen til Tyskland, som i 1932 var 158 Mill. Kr., i 1938 naaede op til 306 Mill. Kr., at det danske Folks samlede Indkomst, som i 1932 udgjorde 2 611 Mill. Kr., i 1936 var vokset til 3 391 Mill. Kr., og at Landbrugets Indkomst i samme Tidsrum var steget fra 360 Millioner til 545 Millioner, at endelig ogsaa Landbrugets Forrentningsprocent, der i 1932 var dalet til $\div 0,4$ pCt., i 1938 udgjorde 3,3 pCt. Den offentlige Gæld var nu lavere end i 1920, Statsfinanserne var i Orden, der var draget Om-sorg for de daarligst stillede i Samfundet, og de nødstedte Erf. osv. var i nogen Grad blevet hjulpet. Vel var Tallet paa *arbejdsløse* meget stort, men det var dog lykkedes ved Igangsættelse af offentlige Arbejder, Fremme af Byggeriet og andre Beskæftigelsesforanstaltninger at skaffe Arbejde til mange Tusinde flere end dem, der var beskæftiget i 1929, og ved Bedømmelsen af Arbejdsløshedstallet maatte man have i Erindring, at Udvandringen til oversøiske Lande var standset, og at der i disse Aar havde været stærk Vækst i de arbejdssøgendes Antal. Naar der samtidig med den store